ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

[Μία στήλη ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις του ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ζητημάτων καὶ νὰ ἐκφράζῃ τὸν πόνον του]

Ἐπιστολαὶ ἀναφερόμεναι εἰς πρόσωπα δὲν θὰ δημοσιεύωνται, ἐφ' ὅσον δὲν φέρουν ὑπογραφάς.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

— Διὰ τὸ ὑφυπουργεῖον Ὑγιεινῆς

Οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ «Ἀνατολὴ» τῶν Ἰωαννίνων, πάσχοντες ἐξ ἑλονοσίας καὶ ἄλλων νοσημάτων καὶ στερούμενοι τῆς ἀπαραιτήτου ἰατρικῆς περιθάλψεως, παρακαλοῦν τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς ὅπως διατάξῃ τὴν ἀποστολὴν ἰατροῦ, ὅστις νὰ ἐπισκέπτεται τακτικῶς τὰς πασχούσας οἰκογενείας.

— Συγχαρητήρια πρὸς τὴν «Πατρίδα»

Ὁ κ. Νικ. Δαμιανάκης, ἐξ Ἡρακλείου, ἐπὶ τῇ τεσσαρακονταετηρίδι τῆς «Πατρίδος» πλέκει τὸ ἐγκώμιον αὐτῆς, πρωτοστατησάσης εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν, καὶ συνιστᾷ εἰς αὐτὴν ὅπως μετὰ τοῦ αὐτοῦ θάρρους καὶ ζήλου ἐξακολουθήσῃ τὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν ἐχάραξε.

Οἱ ἰδιωτικοὶ σταθμοὶ ἠλεκτροπαραγωγῆς

Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις μηχανικῶν ἐσωτερικῆς καύσεως μᾶς ἀπέστειλε τὸ κάτωθι ἔγγραφον:

«Λαβόντες γνῶσιν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Καὶ νέον σκάνδαλον» δημοσιευθέντος τὴν 22αν Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους κυρίου ἄρθρου σας, θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ σᾶς συγχαρῶμεν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ νέου τούτου σκανδάλου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ φέρομεν εἰς γνῶσιν σας τὰ ἑξῆς: Πρὸ ἑνὸς περίπου μηνὸς τὸ προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν σταθμῶν ἠλεκτροπαραγωγῆς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἔχον ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἀπὸ τοῦ 1930 θὰ ἀναλάβῃ τὴν παροχὴν ρεύματος ἡ Πάουερ πρὸς 8,50 δρχ. τὸ κιλοβάτ, δι' ἐπιτροπῆς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως μηχανικῶν ἐσωτερικῆς καύσεως ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ὑπόμνημα, δι' οὗ παρεκάλει ὅπως ἐπιβληθῇ αὔξησις ἑνὸς πενταλέπτου εἰς ἕκαστον κιλοβάτ ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος, ἵνα δι' αὐτοῦ ἀποζημιωθῇ. Οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου κ. κ. Βουγιούκας καὶ Βακᾶς καὶ ὁ ἴδιος ὁ τότε ὑπουργὸς κ. Γονατᾶς, καίτοι ἀνεγνώρισαν ὅτι πρέπει νὰ ἀποζημιωθῇ, ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν αὔξησιν τοῦ ρεύματος διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ ὁ λαὸς καὶ ὑπέδειξαν νὰ ἐξεύρῃ ἄλλον τρόπον πρὸς ἀποζημίωσίν του.

Κατόπιν ὅμως τῆς ἀνακαλύψεώς σας ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις συνεκρότησε γνωμοδοτικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς μηχανικοὺς τῶν ἰδιωτικῶν ἠλεκτροφωτισμῶν καὶ ἀπεφάσισε: 1ον) Νὰ ἐρωτήσουν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, ὅπερ δὲν ἐδέχθη τὴν αὔξησιν τοῦ ρεύματος κατὰ ἓν πεντάλεπτον καὶ ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος, πῶς θὰ ἐγκρίνῃ τὴν σκανδαλώδη συμφωνίαν τῆς Πάουερ καὶ ἰδιωτικῶν σταθμῶν, δι' ἧς ὁ λαὸς θὰ πληρώνῃ τὸ ρεῦμα ἐπὶ μίαν πενταετίαν πρὸς 11,75 δραχ. τὸ κιλοβάτ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν σταθμῶν, ὅπερ πολλὰς ὑπηρεσίας προσέφερεν εἰς τὸν λαόν, θὰ εὑρεθῇ εἰς τοὺς δρόμους. Ὑψώνομεν τὴν φωνήν μας διὰ τῆς ἀγαπητῆς «Πατρίδος» κατὰ τῆς σκανδαλώδους ταύτης συμφωνίας καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν μὴ ἔγκρισιν ταύτης, διότι εἶνε χιλιάκις προτιμότερον νὰ ἐξακολουθήσωσι λειτουργοῦντες, ὡς καὶ πρότερον, οἱ ἰδιωτικοὶ σταθμοὶ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἢ τριετίαν καὶ νὰ ὑποχρεωθοῦν οὗτοι, πρᾶγμα ὅπερ εὐχαρίστως, κατὰ τὴν γνώμην μας, θὰ δεχθοῦν, νὰ καταθέτωσιν ἓν δεκάλεπτον κατὰ κιλοβάτ, ἄνευ αὐξήσεως αὐτοῦ, πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ προσωπικοῦ, ὁπότε καὶ ὁ λαὸς θὰ πληρώσῃ τὸ ρεῦμα πρὸς 11,75 ἐπὶ μίαν διετίαν ἢ τριετίαν καὶ οὐχὶ πενταετίαν καὶ τὸ προσωπικὸν ἀφ' ἑνὸς θὰ ἐργασθῇ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπερχόμενον θὰ ἀποζημιωθῇ, παρὰ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ σύμβασις.

— Περὶ τὴν στέγασιν τῶν προσφύγων

Ὁ κ. Δημ. Δημητριάδης, πρόσφυξ, κάτοικος Νέας Κοκκινιᾶς (Θηβῶν 156) μᾶς γράφει ὅτι πολλοὶ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ, καίτοι πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν ὑπέβαλον αἰτήσεις πρὸς παροχὴν στέγης, ἐν τούτοις ἀκόμη μένουν ἄστεγοι ἐν ἀναμονῇ κατοικίας, ἐνῷ ἀντιθέτως διάφοροι ἐπιτήδειοι κατώρθωσαν διὰ διαφόρων μέσων νὰ λάβουν τρεῖς καὶ τέσσαρας κατοικίας, τὰς ὁποίας ἐκμεταλλεύονται εἰς βάρος τῶν ἁπλοϊκῶν προσφύγων.

Συγκεκριμένως καταγγέλλει ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡλιουπόλεως οἰκία ἐπωλήθη πρὸ δύο μηνῶν ἀντὶ 25 χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ ἰδιοκτήτης οὗτος ἔχει πωλήσει καὶ ἄλλην οἰκίαν, ἤδη δὲ προσπαθεῖ νὰ λάβῃ νέαν.

— Ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια

Ὁ κ. Διον. Βασιλάκης, κτηματίας, κατ' ἐντολὴν καὶ ἄλλων γεωργῶν παρακαλεῖ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, διὰ ν' ἀπολαύσῃ καὶ ὁ γεωργικὸς κόσμος τὰ ἀγαθὰ τῆς καλῆς διοικήσεως. Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν γεωργικὴν τάξιν εὐημεροῦσαν καὶ τὴν Ἑλλάδα προοδεύουσαν, πρέπει νὰ μεριμνήσωμεν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος θὰ προστατεύσῃ πρὸ παντὸς τὴν περιουσίαν τῆς τάξεως ταύτης.

— Οἱ διορισμοὶ τῶν δασοκόμων

Ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Κραβαρίτου, Στ. Κουρέλα, Η. Καραγιάννη καὶ ἄλλων ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν διατὶ διορισμοὶ τόσων ἄλλων ὑπαλλήλων ὡς δημοδιδασκάλων, τηλεγραφητῶν, ἐφοριακῶν, ταμιακῶν κλπ. ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου καὶ διορισμὸς δασοκόμων δὲν ἐγκρίνεται οὐδείς, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο οἱ διορισθησόμενοι νὰ ἐπλεόναζον.

Πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι κεναὶ θέσεις δασοκόμων εἶνε περισσότεραι τῶν 400, πρᾶγμα ποὺ ἀποβαίνει πολὺ ἐπιζήμιον διά τε τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, καθόσον ἐλλείψει ὑπαλλήλων δὲν βεβαιώνονται πλεῖστοι φόροι, καὶ διὰ τὰ δάση ἅτινα ἔχουν ἀφεθῇ εἰς τὸν πέλεκυν τοῦ λαθροϋλοτόμου καὶ τὸ ἀδηφάγον στόμα τῆς ἐπὶ ἀπηγορευμένων ἐκτάσεων βοσκούσης ἐλευθέρως αἰγός.

Πρέπει ἐπίσης νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ Γεν. Λογιστήριον καὶ οἱ ἁρμόδιοι ὅτι μετὰ πραγματικῆς ἐγκαρτερήσεως ἀναμείναντες διορισμὸν οἱ δασοκόμοι ἐπὶ διετίαν ὁλόκληρον, ἰδόντες νὰ παρελαύνουν καθημερινῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας διορισμοὶ χιλιάδων ὑπαλλήλων, μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀποφάσεως περὶ μὴ διορισμοῦ δημοσίων ὑπαλλήλων, κατελήφθησαν ἤδη ἀπὸ ἀπόγνωσιν ἕνεκεν τῆς ἀνεργίας.

Ἡ προσγενομένη εἰς ἡμᾶς ἀδικία εἶνε τόσον μεγάλη ποὺ δὲν θὰ συνέβαινε οὔτε ἐν ἀπολύτῳ μοναρχίᾳ ἐὰν εὑρισκόμεθα. Ἐπιτρέπεται σήμερον τοιαύτη ἀδικία ποὺ εὑρισκόμεθα ὑπὸ πολίτευμα δημοκρατικὸν καὶ Σύνταγμα ποὺ ρητῶς λέγει ἰσονομίαν, δικαιοσύνην κλπ.;»

— Ἡ κρίσις τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων

Ὁ κ. Τάκης Πανόπουλος μᾶς γράφει ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν παραμονὴν φοβερᾶς κρίσεως τῶν οἰκοδομῶν μὲ φαινόμενα πολὺ διαφορετικὰ τῶν τοῦ παρελθόντος.

Τὸ πρῶτον δυσάρεστον φαινόμενον τῆς κρίσεως τῶν οἰκοδομῶν εἶνε ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν μὴ ἐνοικιασθέντων οἰκημάτων.

Ἂν καὶ ἔγιναν πολλαὶ οἰκοδομαί, δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ. Πλεῖστοι ἐνοικιασταὶ ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ἐνοικίων κατοικοῦσιν εἰς οἰκίας ἀνθυγιεινὰς οὐδόλως ἀνταποκρινομένας εἰς τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν.

Καὶ ὅμως αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν δὲν προέρχονται ἀποκλειστικῶς ἐκ κερδοσκοπίας, δεδομένου ὅτι ἡ ἀκρίβεια τῶν ὑλικῶν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐργατῶν καὶ πρὸ πάντων ὁ μεγάλος τόκος τῶν δανείων, τοὺς ἀναγκάζει νὰ ζητῶσιν ἀντιστάθμισμα εἰς τὰ ἐνοίκια.

Ἡ τελευταίως ἐκδηλωθεῖσα μανία τῶν οἰκοδομῶν ὀφείλεται εἰς τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας ἔτρεφον οἱ περισσότεροι τῶν ἰδιοκτητῶν, ὅτι τὰ ἐνοίκια θὰ διατηρηθῶσι καὶ περαιτέρω μεγάλα, ὥστε καλύψωσιν εἰς 4—5 ἔτη τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς. Οὕτως ἐξηγεῖται τὸ παράδοξον φαινόμενον, ὅτι εὑρέθησαν τόσον εὐκόλως χρήματα δι' οἰκοδομάς. Τὸ χειρότερον δ' εἶνε ὅτι ἡ ἀξία τῶν οἰκοδομῶν δὲν καλύπτει τὰ συναφθέντα δάνεια καὶ μᾶς κάμνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ οἰκοδομὴ ἐγένετο μὲ ξένα κεφάλαια.

Ἀλλ' ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως δὲν ἔγκειται τόσον εἰς τὰ συναφθέντα δάνεια, ὅσον εἰς τὴν βραχυπρόθεσμον διορίαν τῆς πληρωμῆς καὶ εἰς τοὺς μεγάλους τόκους.

Τώρα δέ, ὅτε ἐξέπεσαν τὰ ἐνοίκια καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐκπέσουν εἰσέτι, τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια μὲ βραχυπρόθεσμον λῆξιν δημιουργοῦσι κατάστασιν πολὺ σοβαρὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν οἰκοδομῶν εἰς ἀρκετὰ μεγάλον ἀριθμὸν ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ πωλήσουν τὰ κτήματά των διὰ νὰ καλύψωσι ζημίας προερχομένας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Ἡ ἔκπτωσις τῶν τιμῶν τῶν κτημάτων, συνεπιφέρουσα καὶ τὴν μείωσιν τοῦ ἀξιοχρέου τῶν κατόχων, θὰ καταλήξῃ ἀφεύκτως εἰς γενικὴν χρεωκοπίαν ὀφειλετῶν καὶ πιστωτῶν, ἀναχαιτίζουσα διὰ πολὺν καιρὸν τὴν κατεύθυνσιν τοῦ κεφαλαίου πρὸς τὰς οἰκοδομάς.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ σκεφθῇ εἰς μέτρα καταπιεστικὰ ἐναντίον τῶν ὀφειλετῶν, τοὐναντίον ὀφείλει νὰ ἐντείνῃ ὅλας τὰς προσπαθείας της πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία νὰ δύναται νὰ φανῇ γενναιοτέρα εἰς τὰς χορηγήσεις τῶν πιστώσεων, μεταβάλλουσα τὰ σημερινὰ βραχυπρόθεσμα ἐνυπόθηκα δάνεια μὲ μεγάλους τόκους εἰς δάνεια μακροπρόθεσμα καὶ μὲ τόκους ὑποφερτούς.

λοχαγὸς φωνάζει τότε τοὺς στρατιῶτες: «Παιδιά, βγᾶτε ἔξω νὰ φιλήσετε τὸ Σταυρό· ἦλθε ὁ παπᾶς μας!» Κανεὶς ὅμως δὲν φαίνεται. Οἱ στρατιῶται τὸ πῆραν γιὰ ἀστεῖο τοῦ λοχαγοῦ των. Παπᾶς πάνω στὶς προφυλακές! Ἄλλοι ἐγέλασαν μόλις ἄκουσαν τὰ λόγια τοῦ λοχαγοῦ, μὰ καὶ ἄλλοι, οἱ πιὸ εὐαίσθητοι, ἐπόνεσαν καὶ συνεκινήθηκαν, μὰ κανεὶς δὲν πίστευσε ὅτι ὁ Σταυρὸς εἶνε κοντά τους. Ἐγὼ ἄρχισα νὰ ψάλλω δυνατά: «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου, Κύριε...» Τί ἔγινε τότε! Ἐτινάχθηκαν ὅλοι γιὰ μιὰ στιγμὴ ὀρθοὶ καὶ μὲ περιτριγύρισαν. Ἐφίλησαν κι' αὐτοὶ τὸ Σταυρὸ καὶ μὲ ἀληθινὴ λαχτάρα μὲ συνώδευσαν ὅλοι κάμποσο δρόμο, ὡς ὅτου ἔφθασα τοὺς πρώτους διπλοσκοποὺς τοῦ ἄλλου λόχου μας. Ἔξη ὧρες ὁλόκληρες ἐπέρασαν ἀφ' ὅτου ἔφυγα ἀπὸ τὸν καταυλισμὸ τῆς ἐφοδρείας καὶ μόλις βράδυ-βράδυ κατώρθωσα, βουτηγμένος στὴ λάσπη καὶ μουσκεμμένος ἀπὸ τὴ βροχή, νὰ γυρίσω στὸ ἐρημικό μου ἐκκλησάκι τοῦ πυρπολημένου Θωρακισιοῦ γιὰ νὰ βρεθῶ σὲ ἄλλες συγκινήσεις. Τρία μικρὰ κοριτσάκια ὡς ἑπτὰ χρόνων τὸ καθένα, ἀνέβαιναν πρὸς τὸ ρημαγμένο Θωρακίσι. Εἶνε κουρελιασμένα. Τὰ γυμνὰ ποδαράκια των εἶνε μελανιασμένα ἀπὸ τὸ κρύο. Τὰ σαγόνια τους κτυποῦν τὸ ἕνα μὲ τ' ἄλλο καὶ ἔχουν τὰ χεράκια τους σταυρωμένα. Στὸ πρόσωπό τους ἔχουν ζωγραφισμένο τὸν πόνο καὶ τὴ μελαγχολία. Τοὔρχονταν νὰ κλάψῃ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ποὺ τἄβλεπε μόνο. Ὅπως ἤμουν λασπωμένος μὲ τὸ Σταυρὸ στὸ χέρι, τὰ ζύγωσα καὶ τὰ ρώτησα μὲ συμπόνια: «Ἀπὸ ποῦ εἶσθε, παιδάκια μου;» «Ἀπ' αὐτὸ τὸ χωριό, τὸ Θωρακίσι», μοῦ ἀπήντησε τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ μὲ πόνο. «Μά, παιδάκια μου, τὸ χωριό σας εἶνε καϋμένο, πέφτουν καὶ σφαῖρες ἐκεῖ, ποῦ πᾶτε;» «Ἔ! Τὸ ξέρουμε, μοῦ εἶπε τὸ ἴδιο μὲ δάκρυα, μὰ πᾶμε νὰ τὸ δοῦμε ἀπὸ μακρυὰ λιγάκι». Ἔπειτα ἐκάθησαν καὶ τὰ τρία ἐπάνω στὶς πέτρες ἑνὸς γκρεμισμένου τοίχου καὶ ἄρχισαν νὰ κλαῖνε. Δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ εἶδα στὴ ζωή μου σπαρακτικώτερο θέαμα!

Κάτω στὰ χειρουργεῖα οἱ νοσοκόμοι καὶ οἱ τραυματιοφορεῖς ψάλλουν τὸ «ἐν Ἰορδάνῃ...» κατανυκτικά, ἐνῷ ἀκατάπαυτα κτυποῦν τὰ κανόνια καὶ τὰ δικά μας καὶ τὰ ἐχθρικά! Ἐμπῆκα στὸ ἀραχνιασμένο ἐκκλησάκι μου, ἐγονάτισα μόνος μου καὶ ἐγὼ καὶ ξέσπασα σ' ἕνα κλάμα!...

Ἀλησμόνητα Θεοφάνεια, ποὺ τὰ διάβασα στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου!...

† Ὁ Καρυστίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙΠΛΑ εἰς τιμὰς εὐκαιρίας, ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς 100α, Ὧραι ἐπισκέψεως 3—5 μ.μ.

Ἐνοικιάζονται ΜΕΓΑΦΩΝΑ διὰ χορούς
ΞΕΝΑΚΗΣ
Σταδίου 58

ΔΙΑ ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΩΝΤΑΙ ΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΓΕΝΕΑΙ

ΤΟ ΞΕΡΡΙΖΩΜΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

Η ΚΟΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΤΑΓΜΑΤΩΝ.—ΠΟΣΟΝ ΕΣΤΟΙΧΙΖΕ ΜΙΑ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΙΣ.—ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΔΡΑΠΕΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΡΥΜΟΤΟΜΗΘΗ Η ΚΕΡΑΣΟΥΣ!

Οὐδέποτε ἐργάται εἰργάσθησαν περισσότερον καὶ ὑπὸ δυσμενεστέρας συνθήκας ὅσον οἱ ἀτυχεῖς ἐκεῖνοι Ἕλληνες τῶν ἐργατικῶν ταγμάτων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ μένουν νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ νὰ σπάζουν λίθους, νὰ κτίζουν γεφύρας καὶ νὰ σκάβουν χωρὶς καμμίαν ξεκούρασιν.

Ἡ κυβέρνησις ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς τοὺς καθίστα ὑπευθύνους διὰ τὴν ταχεῖαν κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων οἰκοδομῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, οὐδεμίαν εὐθύνην ἀνελάμβανε διὰ τὴν ἀνθρωπίνην τροφὴν των καὶ ἐνδυμασίαν. Τὸ συσσίτιον τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων Ἑλλήνων τῶν ἀμελὲ ταμπουροῦ συνίστατο μόνον εἰς ὀλίγον ἄρτον ἀθλίας ποιότητος, καὶ τόσον, ὥστε μόλις νὰ τοὺς συνεκράτει εἰς τὴν ζωήν.

Καὶ ἐφόσον αἱ οἰκογένειαι τῶν στρατευθέντων ἦσαν ἀνενόχλητοι εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία των, τοὺς ἔστελλαν διάφορα χρηματικὰ ποσὰ διὰ νὰ ἀγοράζουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ὅταν ὅμως αἱ σφαγαὶ καὶ ἐκτοπίσεις ἐνέσκηψαν ὡς λαῖλαψ ἐπὶ τῶν φιλησύχων ἐκείνων ραγιάδων τὰ «χαρτζηλίκια» ἔπαυσαν καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐπιστράτων Χριστιανῶν ἐπεδεινώθη.

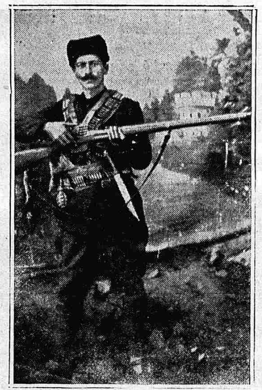

Κυριάκος Ἑρμείδης, ὁπλαρχηγὸς εἰς τὸν Πόντον. Σήμερον εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἀκρίτας τῶν συνόρων μας

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τὰ ἐνδύματά των ἐσχίσθησαν λόγῳ τῆς βαρείας ἐργασίας των καὶ τὰ ὑποδήματά των ἐτρύπησαν, οὐδέποτε πλέον εὑρέθησαν μὲ θερμὰ ἐνδύματα καὶ γερὰ ὑποδήματα. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔμειναν χωρὶς ἐσώρρουχα, ἡ στολή των εἶχε καταντήσει σωστὸν ράκος καὶ ὡδηγοῦντο γυμνόποδες ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον.

Ἡ ἐξαντλητικὴ δίαιτα εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ὑπέβαλαν οἱ Τοῦρκοι, ἡ παραμονή των εἰς τὸ ὕπαιθρον χειμῶνα καὶ καλοκαίρι καὶ ἡ ὑπερβολικὴ ἐργασία τὴν ὁποίαν ἠξίουν οἱ σπαθοφόροι ἐπόπται τῶν ἀμελὲ ταμπουροῦ, εἶχαν φέρει εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς ἐπιστράτους Ἕλληνας, ποὺ εἶχαν γίνει σωστὰ ἀνθρώπινα ράκη, καὶ δὲν ἔβλεπον τὴν ὥραν καθ' ἣν θὰ διέφευγον τὴν προσοχὴν τῶν αἱμοβόρων φρουρῶν διὰ νὰ δραπετεύσουν, νὰ λιποτακτήσουν καὶ νὰ κρυφθοῦν εἰς τὰ δάση καὶ τὰ ὄρη.

Μυθιστορηματικὴ περιπέτεια

Εἶνε ἀφαντάστως συγκινητικαὶ αἱ περιπέτειαι πλείστων ὅσων Ἑλλήνων τῶν ἐργατικῶν αὐτῶν ταγμάτων.

Ὁ Ἠλίας Μαυρίδης κουρεὺς ἀπὸ τὰ χωρία τῆς Ἰνεμπόλεως στρατευθεὶς καὶ αὐτὸς ἀπεστάλη εἰς τὰ ἐργατικὰ τάγματα, ὅπου χάρις εἰς τὰ 150 δράμια ἄρτου, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὴν μοναδικὴν τροφὴν τὴν παρεχομένην ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ χάρις εἰς τὴν ἐξαντλητικὴν ἐργασίαν ἔβλεπε τὸν ἑαυτόν του φθίνοντα καθημερινῶς, πάσχοντα καὶ ὑποφέροντα. Ἀπεφάσισε, λοιπόν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων νὰ δραπετεύσῃ καὶ ἐπερίμενε τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, ὅτε μίαν νύκτα, ἐνῷ ὁ Τοῦρκος σκοπὸς εἶχε ἐγκαταλείψει τὸ ὅπλον του δι' ὀλίγας στιγμάς, ὁ Μαυρίδης χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸς τὸ ἁρπάζει καὶ τρέπεται πρὸς τὰ ὄρη.

Περιεπλανᾶτο ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους εἰς τὰ βουνὰ καὶ εἰς τὰ δάση ζῶν μόνον μὲ χόρτα καὶ ρίζας καὶ κρυπτόμενος ἐπιμελῶς τὴν ἡμέραν καὶ εἶχε καταντήσει σωστὸς ἀγριάνθρωπος. Ἡ γενειάς του εἶχε λάβει μεγάλην ἀνάπτυξιν, ἡ πεῖνα τὸν ἐθέριζε κυριολεκτικῶς, πολλάκις ἀπὸ φόβον μήπως γίνῃ ἀντιληπτὸς ἐστερεῖτο καὶ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος καὶ κάποτε ἀπεφάσισε νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἓν χριστιανικὸν χωρίον, ὅπου νὰ ἐγκατασταθῇ ἀφοῦ πρῶτον βολιδοσκοπήσῃ τοὺς ὁμοθρήσκους του.

Ἐπέταξε λοιπὸν τὸ ὅπλον του, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε τοῦ ἦτο ἄχρηστον διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξοικονομήσῃ πυρομαχικὰ καὶ μίαν θυελλώδη νύκτα, ἐνῷ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐμαίνοντο ἐκτύπησε τὴν θύραν τῆς πρώτης οἰκίας, τὴν ὁποίαν συνήντησε εἰς ἕνα χριστιανικὸν χωρίον.

Ἐκεῖ εἰς τοὺς περιτρόμους ὁμοθρήσκους διηγήθη τὰς περιπετείας του καὶ ἐζήτησε τὴν ὑποστήριξίν των πλὴν ἐκεῖνοι τοῦ συνέστησαν νὰ φύγῃ ἀπὸ ἐκεῖ διότι ἂν ἀνεκαλύπτετο θὰ ἐγίνετο παραίτιος νὰ ἐξολοθρευθῇ ὅλο τὸ χωρίον καὶ ἀφοῦ ἐφωδιάσθη μὲ ὅσην τροφὴν ἠμποροῦσε νὰ φέρῃ μαζί του πῆρε καὶ πάλιν τὰ βουνά.

Ἕως πότε ὅμως θὰ τοῦ ἐπήρκει ἡ τροφή; Τὰς ἐξήντλησε ὅλας, ἔφαγε καὶ ἀφθόνους ρίζας καὶ χόρτα καὶ ἡ πεῖνα τὸν ἔφερε πάλιν νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰ πρόθυρα τῆς ἀπελπισίας.

Ἐσκέφθη λοιπὸν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον ζωήν του καὶ ἀνέβη καὶ ἀναρριχήθη εἰς ἕνα πανύψηλον δένδρον μὲ τὸν σκοπὸν νὰ κρημνισθῇ ἀπὸ τὸ ὕψος του καὶ νὰ αὐτοκτονήσῃ.

Ἦτο βαθειὰ νὺξ ὅταν ἠθέλησε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἀπονενοημένον αὐτὸ διάβημα καὶ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου ἤρχισε νὰ σκέπτεται.

—Τάχα πίπτων εἰς τὸ κενὸν θὰ φονευθῶ; Ἂν τραυματισθῶ ἁπλῶς καὶ μὲ ἀνακαλύψουν τὴν ἑπομένην οἱ Τοῦρκοι;

Ἡ σκέψις αὐτὴ ἐπάγωνε τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας του. Δὲν ἐφοβεῖτο καθόλου τὸν θάνατον, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶχε ἀποφασίσει νὰ ἀποθάνῃ, ἀλλὰ τὸ νὰ πέσῃ ζωντανὸς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τοῦ γένους του τὸ ἐθεώρει φρικτόν, ἀπαίσιον.

Τὸ καραβάνιον τῆς σωτηρίας

Ἐνῷ εἶχε ἀπορροφηθῇ μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς καὶ ἐστέκετο ὡσὰν ὑπνώττων εἰς τὴν ἄκρην τῆς μεγάλου κλάδου ἕτοιμος νὰ πέσῃ καὶ νὰ γίνῃ χίλια κομμάτια αἴφνης ἕνας κρότος κωδωνίσκων πλησιάζων πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸν ἔκαμε νὰ συνέλθῃ. Δὲν ἄργησε νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ καραβανίου καμήλων καὶ μία ἰδέα τὴν ὁποίαν τοῦ ἐνέπνευσε τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως, τὸν ἔκαμε νὰ κατεβῇ ἀμέσως ἀπὸ τὸ δένδρον, νὰ βαδίσῃ ἕρπων μέχρι τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἥτις ἐξετείνετο ὀλίγα βήματα μακρύτερα καὶ νὰ ἀναμιχθῇ μὲ τοὺς ἀγωγιάτας καὶ τὰς καμήλους χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτός.

Κάποτε τὰ μάτια του ἄρχισαν νὰ πετοῦν σπίθες. Ἐπρόκειτο νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς τροφῆς διὰ πολλὰς ἡμέρας, ἀφοῦ τὰ φορτία τῶν καμήλων ἦσαν λεπτοκάρυα καθαρισμένα (ψίχες).

Χωρὶς νὰ χάσῃ λοιπὸν καιρὸν σχίζει μὲ τὸν σουγιάν του ἕνα σάκκον, τὰ λεπτοκάρυα διαρρέουν, ἡ κάμηλος χάνει τὴν ἰσορροπίαν της καὶ πίπτει καταγῆς, γίνεται θόρυβος καὶ σύγχυσις καὶ ἐνῷ οἱ Τοῦρκοι ἀγωγιάτες προσεπάθουν νὰ σηκώσουν τὴν καμήλαν ἐκεῖνος ἐκρύβη εἰς ἕνα βράχον.

Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν ποὺ τὸ καραβάνιον τῶν καμήλων ἔχει ἀπομακρυνθῇ ἀρκετὰ φθάνει εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐχύθησαν τὰ λεπτοκάρυα, γεμίζει μὲ αὐτὰ τὰ θυλάκιά του, τὸ πηλήκιον, καὶ αὐτὴν τὴν σκελέαν ἀκόμη, τὴν ὁποίαν εἶχε δέσει σφικτὰ εἰς τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ἱκανοποιεῖ τὸν στόμαχόν του καταβροχθίζων ἀπλήστως φουντούκια ἀναμεμιγμένα μὲ κόπρον τῶν καμήλων!

Μέχρις ὅτου ὁ δυστυχὴς αὐτὸς κατορθώσῃ νὰ σωθῇ, χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν ἑνὸς Ἰταλοῦ φίλου του, ἐπέρασεν ἑβδομάδας καὶ μῆνας ἀγωνίας καὶ ἐδεινοπάθησεν ὄχι ὀλίγον.

ΑΥΡΙΟΝ: **Νέαι περιπέτειαι τῶν Ποντίων. — Ἕνας ἆθλος τοῦ ὑπαρχηγοῦ τοῦ Ὀσμὰν Ἀγᾶ Μπεχλεβάν.**

ΠΑΙΔΙΚΑ
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ
ΚΑΠΕΛΛΑ
ΚΑΛΤΣΕΣ
Πλουσιωτάτη συλλογή
Γ. καὶ Π.
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ
ΑΙΟΛΟΥ 19Δ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους σωφὲρ καὶ ἰδιοκτήτας αὐτοκινήτων, ὅτι τὸ Μηχανουργεῖον «Τέλειον», Ι. Σπιθῆ — Μ. Σκοπελίτου καὶ Σία, ὁδὸς Φαλήρου ἀρ. 8, εὑρίσκονται ἕτοιμα ἡμιάξονα καὶ ἄξονες κεντρικοὶ διὰ τὸν τύπον σας καινουργεῖς καὶ μὲ εὐκαιρίας.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΞΕΙΝΟΝ

Μία ἐπικίνδυνος περιπέτεια.—Ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ μέσα εἰς τὴν παγωμένην θάλασσαν

Εὑρέθηκα εἰς τὰ 1887, πρὸ 44 χρόνων—μὴ ρωτᾶτε πῶς— εἰς τὴν παραλιακὴν ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου Ρουμανικὴν κωμόπολιν Μαγκάλια, ὀκτὼ ὥρας διὰ ταχυδρομικοῦ ἁμαξίου ἀπέχουσαν τῆς Κωνστάντζας, κειμένην εἰς τὰ ρουμανοβουλγαρικὰ σύνορα. Ἡ βαρυχειμωνιὰ τῆς χρονιᾶς ἐκείνης ἦτο πρωτοφανής. Ὅλη ἡ ἀκτὴ ἀπὸ τῆς Κωνστάντζας μέχρι σχεδὸν τῶν Καβακίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχε παγώσει πρὸς τὸ πέλαγος εἰς μῆκος πέντε χιλιομέτρων. Ἐνθυμοῦμαι μάλιστα ὅτι κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων τοῦ ἔτους ἐκείνου ἡ πάλαι ποτὲ βασιλικὴ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη», φέρουσα τὴν ἀείμνηστον Βασίλισσαν Ὄλγαν ἐξ Ὀδησσοῦ, εὗρῆκε τέτοιαν τρικυμίαν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ προσορμισθῇ εἰς τὴν βουλγαρικὴν παραθαλασσίαν πολίχνην Καβάρναν, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ τριήμερον ἕως ὅτου παρέλθῃ ἡ θύελλα.

Οἱ ὀλίγοι Ἕλληνες τῆς Μαγκάλιας, Μαυροθαλασσῖται οἱ περισσότεροι, καὶ ὀλίγοι Κεφαλλῆνες, Σκοπελῖται καὶ Κυθήριοι, κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων κατῆλθον εἰς τὴν μικρὰν ἀποβάθραν αὐτῆς καὶ προσεπάθουν μὲ διάφορα σιδηρᾶ ἐργαλεῖα, μὲ ἀξίνας, μὲ φτυάρια καὶ μὲ λοστοὺς νὰ ἀνοίξουν ἕνα τμῆμα τῆς παγωμένης θαλάσσης διὰ νὰ μπορέσουν τὴν ἑπομένην πρωΐαν, ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, νὰ ρίψουν, κατὰ τὰ ἑλληνικὰ ἔθιμα, τὸν Σταυρόν. Ἀλλ' εἰς μάτην. Παρ' ὅλους τοὺς κόπους καὶ τὰς προσπαθείας των οὐδὲν κατώρθωσαν καὶ πικραμένοι διὰ τὴν ἀποτυχίαν ἀπῆλθον ἄπρακτοι.

Μεταξὺ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν εὐλαβῆ ταύτην προσπάθειαν, ἤμην καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, ὁ ὁποῖος, ἐπωφεληθεὶς τοῦ πρωτοφανοῦς θεάματος τῆς παγωμένης θαλάσσης, ἐπροχώρησα ἀπὸ τὴν ἀκτὴν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς ἢ δύο χιλιομέτρων πρὸς τὸ πέλαγος, πατῶν μὲ προσοχὴν ἐπὶ τῶν παγωμένων ὑφωμάτων τοῦ κύματος. Ἀλλ' ἐκεῖ ποὺ ἐπροχώρουν καὶ ἀντίκρυσα βαθειὰ ἐρχόμενον τὸ πρασινίζον κῦμα, αἴφνης τὸ ἀριστερό μου πόδι ἐκάμφθη καὶ ἐβούλιαξε.

Πρὸ κινδύνου εὑρεθείς, δὲν ἔχασα τὴν ψυχραιμίαν μου, ἀλλ' ὠθήσας τὸ σῶμά μου μὲ τὰ δύο χέρια, ἠγέρθην καὶ σπεύσας ἐπέστρεψα εἰς τὴν παραλίαν περίφοβος, σωθεὶς ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ ἐν μέσῳ τῆς Μαύρης Θαλάσσης, θῦμα παρ' ὀλίγον παιδικῆς ἀπρονοησίας.

Τὴν νύκτα τῆς ἐπαύριον, ἡμέρας τῶν Θεοφανείων, μετέβημεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν παραλιακὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὡραίαν ἀκολουθίαν τῶν Φώτων. Καθ' ὁδὸν ἠκούαμεν τὸν θόρυβον τῶν παφλαζόντων κυμάτων καὶ τὴν βοὴν τοῦ πνέοντος ἀνέμου, ἀλλὰ δὲν ἐβλέπομεν ἕνεκα τοῦ σκότους τί γίνεται εἰς τὴν παραλίαν.

Τί εἶχε συμβῆ; Σφοδρὸς νοτιοανατολικὸς ἄνεμος, πνεύσας κατὰ τὴν νύκτα, συνέτριψε τοὺς πάγους καὶ ἀπώθησεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀμμώδη παραλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέσπασε τὸ κῦμα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσας ἡμέρας εἶχε μεταβληθῆ εἰς πηκτὴν παγωμένην μᾶζαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλοι ἐπλήσθημεν μεγάλης χαρᾶς διὰ τὴν ἀπροσδόκητον τῆξιν τῶν παγοστιβάδων καὶ περιχαρεῖς κατηυθύνθημεν, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν ἱερέα καὶ τὴν θρησκευτικὴν πομπήν, εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς κωμοπόλεως, ὅπου εἴδομεν τοὺς πάγους σωρευμένους εἰς τὴν παραλίαν. Ὁ ἱερεὺς ἔρριψε τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν ὁποῖον ἡμίγυμνοι καταδυθέντες νέοι Ἑλληνόπαιδες ἀνέσυρον ἀνευρόντες αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν παφλαζόντων κυμάτων καὶ τῶν παγετώνων καὶ περιελθόντες κατόπιν τὴν πολίχνην ἐγένοντο ἀντικείμενον συμπαθειῶν καὶ συγχαρητηρίων ἐκ μέρους Ἑλλήνων καὶ Ρουμάνων.

Τὴν ἀπότομον ταύτην καιρικὴν μεταβολὴν κατὰ τὴν νύκτα τῶν Φώτων ἐξέλαβον πάντες ὡς θαῦμα τοῦ Σταυροῦ, ἔγινε δὲ ἀφορμὴ ἡ ἀνέλπιστος αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς ὅπως ἑδραιωθῇ ἔτι μᾶλλον ἡ πίστις καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν ὁμογενῶν πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων μας, διότι ἐνῷ ἐπὶ τόσας ἡμέρας ἦτο παγωμένη ἡ θάλασσα καὶ οὔτε λέμβος οὐδαμοῦ ἐφαίνετο, αἴφνης, ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνῃ καὶ ἐν παραμονῇ τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ, τὸ παγωμένον στοιχεῖον ἀνελύθη καὶ ἀνεφάνη τὸ θαλάσσιον κῦμα, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ὡραῖον ἑλληνικὸν ἔθιμον ποὺ γίνεται κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ εἰς ὅλας τὰς παραλίους ἑλληνικὰς πόλεις ἀπὸ τοὺς ναυτικοὺς ἰδίως πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τόσην εὐλάβειαν καὶ θρησκευτικὸν φανατισμὸν διατηροῦν τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικά μας ἔθιμα καὶ ἰδεώδη.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ: Στὴν ἀνωτέραν σχολὴν χοροῦ τοῦ κ. Χ. Σακελλαρίου.

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ.—ΠΩΣ ΕΓΙΝΕΤΟ ΑΛΛΟΤΕ Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ.—ΠΡΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΕΤΩΝ Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ

Εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν 11ην πρωϊνὴν σήμερον τελεῖται ἡ λαμπροτέρα τῶν τοπικῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν, τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

Εἰς τὴν πρὸ τοῦ δημαρχείου ἀποβάθραν κατεσκευάσθησαν ἤδη τρεῖς μεγάλαι ξύλιναι ἐξέδραι, ἀπὸ τῆς μεσαίας δὲ τούτων θὰ ριφθῇ ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, ἐξηρτημένος διὰ μπλοῦ ταινίας, ὁ Σταυρὸς εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ὅλος ὁ πρὸ τῆς ἀποβάθρας θαλάσσιος χῶρος ἔχει περιφραχθῇ διὰ στύλων ξυλίνων, εἰς σχῆμα Π, καὶ καθαρισθῇ ἀπὸ ἐπιπλέοντα διάφορα ἄχρηστα ἀντικείμενα.

Ἡ θρησκευτικὴ πομπὴ θὰ ἐκκινήσῃ ἀπὸ τοῦ ἔναντι μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅπου καὶ θὰ ἔχῃ ψαλῇ δοξολογία παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ χοροστατούσης ὁλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Σταυρὸς θὰ καταδυθῇ τὴν 11ην ἀκριβῶς, τρεῖς φορὰς εἰς τὴν θάλασσαν ψαλλόντων τοῦ Ἱερατείου καὶ καλλιφώνου χοροῦ βυζαντινοῦ τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.... κ.τ.λ.».

Ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Πειραιῶς διὰ τὸν μεγαλοπρεπέστερον ἑορτασμὸν ἐκλήθησαν νὰ παραστοῦν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, οἱ πρώην πρωθυπουργοί, οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ Πειραιῶς, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ἀκαδημαϊκοί, οἱ ἀνώτεροι βαθμοῦχοι τῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς ἱεραρχίας, αἱ διοικήσεις τῶν ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, ἐφοπλιστικῶν, ἐπαγγελματικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων καθὼς καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ἐὰν εὐαρεστηθῇ.

Ἡ ἀστυνομία ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ λιμεναρχείου ἔχουν λάβει ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν τήρησιν σχετικῆς τάξεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν ὑπαίθρῳ θρησκευτικῆς τελετῆς.

Περὶ τὸν ἀποκεκλεισμένον θαλάσσιον χῶρον, ἤδη ἔχουν ἀγκυροβολήσει μικρὰ ἀτμόπλοια καὶ ρυμουλκὰ ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ θ' ἀνέλθῃ ὁ κόσμος διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς καταδύσεως ἐπὶ καταβολῇ — ἀπαραιτήτως—σεβαστοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ὡς εἰσιτηρίου.

Ἂν καὶ δὲν θέλομεν νὰ γινώμεθα μάντεις κακῶν, ἐν τούτοις ἐκ πείρας τῶν παρελθόντων ἐτῶν, συνιστῶμεν προκαταβολικῶς εἰς τὸ λιμεναρχεῖον νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπερφόρτωσιν τῶν μικρῶν τούτων σκαφῶν, διότι δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πρὸ τριετίας τραγικὸν συμβὰν τῆς ἀνατροπῆς σκαφῶν καὶ τοῦ κολυμβήματος, ἐν μέσῳ χειμῶνι, γυναικοπαίδων. Ἄλλως τε μόνον ὁ Χριστὸς βαπτίζεται σήμερον. Ὁ λιμενάρχης κ. Γρηγοράκης πρέπει νὰ εἶνε προσωπικῶς ὑπεύθυνος δι' ὅ,τι θὰ συμβῇ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ κερδοσκοπία καὶ αὐτὴ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων πρέπει, ἐπὶ τέλους, νὰ ἔχῃ καὶ ὅρια.

Εἰς τὸν πυργίσκον τοῦ ὡρολογίου τοῦ Δημαρχείου θὰ εὑρίσκεται εἷς ναύτης, εὐθὺς δὲ ὡς ριφθῇ κατὰ πρῶτον ὁ Σταυρὸς εἰς τὴν θάλασσαν, θὰ κυματίσῃ ἐρυθρὰν σημαίαν, εἰδοποιητικὸν σῆμα τῶν παρακτίων πυροβολείων καθὼς καὶ τῶν ἐν τῷ προλιμένι ἠγκυροβολημένων πολεμικῶν, ἅτινα καὶ θὰ ρίψουν τοὺς νενομισμένους κανονιοβολισμούς. Ἐπίσης θὰ συρίζουν ἐκκωφαντικῶς κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν στιγμὴν τὰ ἐν τῷ λιμένι ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα θὰ ὦσιν πανηγυρικῶς σημαιοστόλιστα.

Κατ' ἔθιμον, ὑπό τινος δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, θ' ἀπολυθῶσι τρεῖς λευκαὶ περιστεραὶ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐπισήμων, δεδεμένων τῶν ποδῶν των διὰ μεταξίνης μπλὲ κορδέλλας, ἴσως διὰ τὴν ζωντανὴν ἀναπαράστασιν τῆς περικοπῆς: «....Καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς....» Ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ τὰς δεχθοῦν εἰς τὰς κεφαλὰς των θεωροῦν τοῦτο ὡς αἴσιον οἰωνόν.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς πομπῆς ἐκ τοῦ ἡγιασμένου θαλασσίου χώρου πλῆθος πιστῶν σπεύδει νὰ ραντίσῃ τὴν κεφαλήν του διὰ θαλάσσης.

Δὲν θὰ ἦτο ὅμως ἄσκοπος μία ἀναδρομὴ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν, εἰς ὃ ἄλλα ἤθη καὶ ἔθιμα ἐπεκράτουν κατὰ τὴν ἰδίαν, ὡς σήμερον, ἡμέραν.

Λοιπὸν οἱ παλαιοὶ Πειραιῶται ἐνθυμοῦνται, ὅτι μέχρι πρὸ τριακονταετίας, ὑπὸ ἄλλας συνθήκας ἐγίνετο ὁ ἁγιασμὸς τῶν ὑδάτων.

Ὁ θαλάσσιος χῶρος ἦτο πάντοτε ὁ ἴδιος, δηλαδὴ ὁ πρὸ τῆς ἀποβάθρας τοῦ Δημαρχείου. Ἐπίσης ἴδιος καὶ ὁ ἁγιάζων τὰ ὕδατα Τίμιος Σταυρός, ὅστις ἀριθμεῖ ἑνὸς αἰῶνος ζωήν, φυλάσσεται δὲ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ὁ Σταυρὸς εἶνε κατεσκευασμένος ἀπὸ σπάνιον ξύλον, ἔχει δὲ ὕψος εἴκοσι πέντε ἑκατοστῶν. Ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχει ἡ παναγία κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ βαπτιζομένη ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Ἡ εἰκόνισις αὐτὴ εἶνε ὁλόχρυσος.

Οἱ μητροπολῖται τότε ἔρριπτον τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἐλεύθερον καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἐξαρτοῦν ἀπὸ ταινίαν ὡς νῦν.

Καὶ συνέβαινε τὸ κωμικοτραγικὸν καὶ ἀσεβὲς θέαμα, ν' ἀναμένουν δεκάδες ἡμιγύμνων λεμβούχων καὶ ἁλιέων, ἐπὶ τῆς παραλίας, τὴν κατάδυσιν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ ριφθοῦν ἐντὸς αὐτῆς καὶ τὸν ἀνασύρουν.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ θαλάσσιος αὐτὸς χῶρος ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας ἀνεταράσσετο ἀπὸ τὰ «μακροβούτια» καὶ μέχρις ὅτου ἀνευρεθῇ ὁ Σταυρός.

Οἱ.... θεοσεβεῖς ὅμως ναυτικοὶ κατέβαλλαν ἕκαστος ἐξαιρετικὰς προσπαθείας εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Σταυροῦ διὰ τὸν λόγον δὲ αὐτὸν πάντοτε ἐλάμβανον χώραν ὑποβρύχιοι συμπλοκαί, αἵτινες εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα, οἱ κολυμβηταὶ ν' ἀνέρχωνται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης γρονθοκοπημένοι καὶ καταματωμένοι εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σῶμα. Καὶ ὅλ' αὐτὰ συνέβαιναν διότι ὑπῆρχεν ἡ συμφεροντολογικὴ πλευρὰ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ Σταυροῦ. Δηλαδὴ ἐκεῖνος ὅστις θὰ τὸν ἀνέσυρεν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν περιφέρῃ ἀνὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς πρὸς προσκύνησιν. Συνεκρότει λοιπὸν μίαν πρόχειρον χορῳδίαν, ἥτις ἔψαλλε τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ», προπορεύετο δὲ ταύτης κρατῶν δύο δίσκους, ἕνα μὲ τὸν Σταυρὸν ἐν μέσῳ ἀνθέων καὶ ἄλλον διὰ τὰ....ψιλά!

Βεβαιοῦται ἀπὸ ἀξιοπίστους ἀφηγητὰς ὅτι ἡ περιφορά, ἢ μᾶλλον ἡ διαπόμπευσις τοῦ Σταυροῦ ἀνὰ τὴν πόλιν, ἀπέφερε πλούσια τὰ ἐλέη ἢ κέρδη εἰς τὸν προσωρινὸν κάτοχόν του.

Δίκαιον ὅθεν εἶχον νὰ ἀγωνίζωνται οἱ ἄνθρωποι μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Σταυροῦ, ἀφοῦ σὺν τῇ θείᾳ χάριτι εἶχον καὶ τὴν ἄλλην καὶ πλέον ἐνδιαφέρουσαν τὴν... ὑλικήν.

Εὐτυχῶς καὶ ὁ χρόνος ὅστις ἐξημέρωσε τὰ ἤθη μᾶς ἐξηφάνισε τὸ αἰσχιστον αὐτὸ αἶσχος. Ἀπομένει σήμερον μόνον ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς θέας τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ. Ἴσως καὶ αὐτὴ νὰ ἐκλείψῃ κατὰ τὸν ροῦν τῶν ἐτῶν.

Τὸ ἔθιμον τῆς ἄνευ ἐξαρτήσεως καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν, τηρεῖται σήμερον εἰς μερικὰς ἐπαρχιακὰς παραλίους πόλεις, εἶνε δὲ ἀπόδειξις τοῦτο ὅτι εἶχε καθιερωθῇ εἰς ὅλον τὸ κράτος. Λέγεται μάλιστα ὅτι πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν ἐντὸς τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Χαλκίδα ἔλαβε χώραν ἄγριος φόνος διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Σταυροῦ. Ἔκτοτε κατηργήθη εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὔβοιαν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν λαμπρὰν θρησκευτικὴν ἑορτὴν θὰ συρρεύσουν εἰς τὴν γείτονα πλεῖστοι Ἀθηναῖοι καὶ Μεσογεῖς καθὼς καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ἐγγὺς νήσων καὶ παραλίων κοινοτήτων.

Γ. Α. ΜΠ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐγγραφαὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπομιμνήσκεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἐγγραφέντας εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα τῶν Μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ προγράμματος, ἡ 8 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἔχει καθορισθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐκ Δρχ. 2.000 Γ' δόσεως τῶν μετοχῶν τούτων, μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς τόκου πρὸς 8 ο)ο ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1929.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως θέλει εἰσπράττεσθαι τόκος ὑπερημερίας πρὸς 10 ο)ο.

Οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ ἐγγραφέντες δύνανται νὰ καταβάλωσιν ἀπὸ τοῦδε καὶ τὴν ὑπολειπομένην τετάρτην δόσιν τῶν μετοχῶν των, ἀπαλλασσόμενοι οὕτω τῶν ἐπὶ τῆς δόσεως ταύτης παρακρατουμένων ἐφεξῆς τόκων.

ΝΙΚΛΑ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΕΤΟΙΜΑ
ΞΥΛΕΙΑ ΣΟΥΗΔΙΑΣ
ΣΤΕΡΕΑ ΕΥΘΗΝΑ
ΤΕΡΜΑ ΑΧΑΡΝΩΝ ΑΡΙΘ. 205

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
θὰ κυκλοφορήσῃ ἡ μεγάλη ἑβδομαδιαία πολιτική, οἰκονομικὴ καὶ φιλολογικὴ ἐπιθεώρησις
«ΕΡΓΑΣΙΑ»
ΑΛΦΑ